

Scrisoarea unui melancolic

Alina Cristian

Scrisoarea unui melancolic

E iarași toamnă, frunzele parcă valsează
Auzi tu oare vântul, cum oftează?...
Sau somnul te fură cu tot cu visele-n geană,
Iar eu îți scriu, frumoasă Cosânzeană.

Privesc la lemnul ce trosnește tare,
Tresar ușor, parcă te văd la geam...
Cu brațe moi și calde, aşa cum te ştiam
Tu, adorato, mă tot chemi din depărtare.

Și iar mă-ntreb: oare ce faci acum?
Te poartă gândul înspre mine oare?...
În fiecare zi privesc tăcut cocoare
Și-aș vrea să-mi crească aripi, pentru drum.

Poate citești scrisorile-mi trimise,
Ce le-am tot scris mereu, cu mare drag...
Iar vântul ce oftează noaptea-n prag,
Îți duce toate sărutările promise.

Suntem un du-te-vino între două lumi,
O inimă ce are două puncte cardinale...
Ne îmbarcăm cu aceleași visuri autumnale
Și te sărut mereu, 'nainte să adormi.

Un visător nebun, cum spun poate poetii,
În lipsa ta, iubito, mai cad pradă tristeții...
Dar revenirea-ți dulce, mă prinde iar de mâna
Speranța se aprinde, cu chipu-ți bland de zână.

-31 Octombrie 2015-